

Az orosz flotta nagypapája

Hozzáadta: kaloz
2005. február 24. Csütörtök 20:17
Utolsó frissítés 2007. augusztus 22. Szerda 11:30

Az orosz flotta megalapítója, I. (Nagy) Péter 1688 nyáron elején tanultával, Franz Timmermannal Izmajlov falucskában született, a későbbi megpillantotta dedapja, Nyikita Ivanovics Romanov bojár úcska kis csónakját... A cserje és a lólevesztés talákozása megindított egy folyamatot, aminek egyes részeit a www.shipmodeling.uw.hu honlapon megtalálhatók cikk alábbi fordítása tartalmazza.

Megértéseni az államhatalmat, lehetőséget adni a kereskedelem fejlődésének, a tengerekhez való kijárat nyitásával. Ezt nagyon jól megértette I. Péter, aki nemcsak az ország gazdasági szférájának, az államhatalom alaplételemének, a kultúrának és a közpolitikának aktív-vezetője volt, de az orosz flotta megalapítója is. Későbbi években kiemelkedő szerepe Oroszország hajóépítésében és a katonai dolgokban. Még 1688-ban a oroszországiban volt holland haditengerész, Franz Timmerman és az orosz mester, R. Karcer irányítása alatt hozzájárított a szárazrakoztatás flottilla hajóinak építéséhez. A flottilla alapjait I. Péter aktív részvételével a Jauza Preobrazsenszkoje falu melletti Mulatás erődétől nyugatra, a hajóépítésre szánták fel. A hajókat egy kisebb folyami hajócsalád, a vitorlások, bányászók készítették. Államotól kisebb fregattok és hajórom jachtok álltak. A hajókat egyenként is felfegyverezték. Államotól a hajókban a hajóvezető egy speciális kiképzést, amihez a hajó a hajózás útján kiképeztek. A kiképzés vezetői utakat állítottak fel a hajóvezetők. I. Péter sok szárazrakoztatás flottillabeli tiszta és kiemelkedő személynéket nevelt.

A flottilla létrehozása, a hajóépítés nagyban befolyásolta az a felfedezés, ami jelentős szerepet játszott Oroszországban a sorsában.

Pétert már gyerekkorától vonzotta a tenger. Nagy érdeklődéssel tanulmányozta a tengeri ismereteket, színtannal, asztronómiával, erődítésrel és társasággal is foglalkozott. Az első árákat tengeri ismeretekből Franz Timmermann kapta. Egyszer Timmermannal született (1688. május 15. és június első napjai között) Péter Izmajlov falu csónakjától távolabbra, a hajóvezető és szövetkező dedapja, Nyikita Ivanovics Romanov bojár kis úcska csónakját.

Arról, ez hogyan történt, I. Péter ezt írta az 1720. évi Tengeri Szabályzat előszavában: Éppen Izmajlovban voltunk lenudvaron, és a csónakban született, ahol Nyikita Ivanovics Romanov nagypapa dolgai heverték, megírtam a hajóvezetőt és a hajóvezetőt, és megkérdeztem Franz-ot (Timmerman a szerző), milyen hajó ez? Azt mondta, hogy csónak angol. Azt kérdeztem, hol használik. Azt felelte, a nagyobb hajókon kizárólag és szállításra.

A hajócska javításait a holland Karsten Brandt-ra bízta, aki a holland mesterek csoportjával érkezett Oroszországba az első orosz hadihajó, az Orjol (Sas) építésére. Az Orjol megépítése után Brandt hajócskát és a hajóvezető segédjét (a társaságot a szerző) szolgáltatta.

K. Brandt részvételével a hajócska javításában egyik október 1-én a maga idejében, a társaságban sajtóban állították ki, a hajócska szírmazásait.

Hajórom vizsgálatot végeztek. Egyes szerzők bebizonyították, hogy a hajócskát holland hajóépítő készítették. Orjol-lal egyidőben, mások a szerzősége az orosz mestereknek tulajdonították, a társaság ragaszkodtak az I. Péter szavaira alapozott álláspont, hogy a hajócska Angliában készült. Manapság a társaság a harmadik álláspontot részesíti előnyben. A hajócska I. Péter általi megépítése óta eltelt már hajóromszáz év, de az érdeklődés iránt csökken, a tudományos vita a mai napig nem fejeződött be.

Brandt, társaságként elsajátította az állásunkat, nemcsak gyorsan megjavította a hajócskát, hanem a fiatal cserje első oktatója is lett annak irányításában.

I. Péter Á-gy emlékezett:

a Jauzaiban manávereztünk, ami nekem érdekes és egyszerű volt. Azután, amikor gyakran használtam, és a csónak mindig jól forgó volt, de erőtlen a partnak tartott, és megkérdeztem, miért csinál Á-gy, és azt felelte, hogy szék a folyó, akkor átvittem a Proszjanov víztorozásra

Sok év múlva, 1719-ben, értekezve a szék Jauzaiban és az izmajlovi Proszjanov víztorozásán tett első hajócskájátsait, azt írta, hogy talán nem sok idővel szereztem, de a vadászat (hajózás a szerző) árára jobb lett.

Természetesen, a kicsi és kanyargós Jauza folyó és a Proszjanov víztorozás messze nem a legideálisabb helyek voltak a fiatal cserje szárazrakozásból végzett hajócskájátsaira. K. Brandt segítésével nagyon hamar társaságként elsajátította a hajócska irányításának művészetét, és megismerte a vitorlázást.

Páter megtanulta bármilyen időben kényelmesen gyorsan felszerelni a vitorláját, és boldogulni vele a gyakran változó szélben. Karsten Brandtot lenyűgözte I. Páter szánni nem akarás energiája, nem mindennapi öröklés a tenger ismeretek iránt. Egyszeren keves időt eltelt azóta, hogy az első árákat adta a fiatal cárnak a császárnak iránytájjal. májris hallgatja figyelmesen Páter tanácsait és feltételezéseit. Jól megértette, hogy Páternek nem elég a folyó víz-átrolás sima vize. És a császárnak is Páter gyorsan kintette magát. Teljes egészében alkalmas volt nagy hűvös iránytájjal is.

1688 júliusában a fiatal cár elutazott a Peseljev tóhoz, ahol teljesen átadta magát a pereszlavi szárazoztatás flottilla létrehozásának. A Hajáscskát pedig, a cári parancs értelmében, 1701-ben átszállították a Moszkvai Kremlbe, ahol gondosan ártásk 1722-ig. Ezalatt a Hajáscskát hármaszszor javították. 1722-ben ártáskba kapta Filip Palcsikov.

Megmaradt a dokument, amiből világosan látszik, hogy a javítás munkái iránt maga a cár is öröklés, és azokat kénytelen felügyelete alatt folytatták.

Palcsikov örösei és Páter vájlásai:

1. Amikor a hajáscskát bevonjuk, befesteni-e a rezezt fehér festékkel?

Befesteni.

2. Kijavítani-e a régi festést?

Kijavítani a kék ár és a farkazat kivételével.

3. A faragások, ahol megsérültek, kijavítani-e festékkel?

Ne csinálják nékik.

4. Az árboc a régi maradjon, vagy új legyen; és ha új, a felső része olyan vastag legyen-e, mint a régié? (Az árboc Palcsikov eltt K. Brandt készítése)

Újat készíteni, és olyan legyen, mint a régi.

5. Az orrsudár megfelelő-e?

Tartáskot készíteni.

6. Lobogást, újat készíteni-e, és milyen?

Felülre az államfát, alulra a királyit.

7. Orrlobogást az orrsudár, készíteni-e? A régi egy államfát és egy orrlobogást?

Készíteni.

8. A régi kormény rővid. Főlek, hogy nem lesz hatásos. A régihez csinálni toldást, vagy újat készíteni?

Újat készíteni. A régihez a toldást elkészíteni, de megörkezéseig a régit ne bántás.

A szővegő l íthat, hogy az 1722-es javítás nem volt jelentős, akárcsak 1874-ben, amikor a Hajáscskát-n csak kicserélték az elhajlott gerincet és átfestették a hajástestet, részlegesen kijavították a dekorációt. 1969-ben a hajástestet speciális folyadékkal átmosták. A restaurátorok megállapították az orrlobogás-röd helyét, újat készíteni az új elveszett, fájó készlet, vasalt kőtfészés-tát (macskafej a ford.) helyett, főmből elkészítették az újgyő málát.

Milyen módon lett a Páter által vőletlenül megtalált kirándulás császárnak nemzeti tengeri relikviája, honnan kapta az orosz flotta nagypapja elnevezést?

1720. július 27-én a hregami győzelem tiszteletre árt Hállás szavai-ban a novgorodi őrsék, Feofan Prokopovics a Hajáscskát-ről a kővetkezőket mondta: Ki nem mondja, hogy a kis hajáscska a flottának olyan, mint a mag a fájnak? A hajáscska jelentésőge kiemelkedő a tanácsom, a hajáscskát rendbe hozni és kincsőnt megárizni árőrk emlőkre eljővendőnek!

Láthatóan ez a tanács Páternek lőkkőst adott a Hajáscska, mint a leendő orosz hadiflotta jelőpe, jelentésőgőnek felnagytájjal.

1722 januárjában, Oroszországnak az Ázszaki háboróban Svédorszáig felett előrt győzelmét Ánnepelve, amiben szerepet játszott a flotta, a cáj megparancsolta a Hajáscska elhelyezésére a Kremlben egy speciális talapzatra, hogy mindenki megnézhesse. A Hajáscska mellett helyezték el azon nagy hajás makettjeit, melyek részt vettek a háboróban.

A Ánnepség után Páter elhatározta a Hajáscska átszállásait Szentpétervárra. A Hajáscska szállása nagy ávatossággal történt.

A parancsban, melyet Korenyev gárdármester kapott, megjegyezték: Utaznod a hajáscskával, és elvinni Slisszelburgig posta fogaton és átközben figyelmesen nézni, hogy ne sérüljön meg, mivel a hajás régi, ezért csak nappal menni kell. Állni, és ahol gárdák vannak, azokon ávatosan átvinni a vízrosokban és a falvakban az udvarokon és az utcákon se nem megállni vele a tézek elkerülésére végett, ahol szükség esetén megállni, azt a vízrosokon és falvakon ká-vá, a mezőn kell, messze az ápáletektől, és mellé árték kell állítani, amihez kapsz káplárt és 12 fős katonát a parászá esik a Hajáscska mellé, egésszal és ápságban Pátervárra szállásához szükség esetén segétséggel bizá egésszal addig, hogy a szállás átvonalán az áreg hidakat meg kell javítani, és ájkat kell ápáteni.

Nagy hánapig tartott az orosz flotta nagypapájának utazása. 1723. május 30-án Ánnepélyesen kászántáste a Náván az Alekszandro-Nyevszkij kolostor falánál a Návai Flotta a Pátervári magántulajdonban lévő hajás flottájjal Páter parancsa szerint a Hajáscska fogadásának ceremóniájában a részvétel kátelezés volt. A Hajáscska fogadását meg nem jelenő hajás tulajdonosokat szigorúan megbársáigolták. Megmaradt ezen hajás tulajdonosok listája, amire Páter rájá-rta: Az ilyen jelentés bánt minden hajásra 15 rubelt kivetni. A kávetkezés nap a Hajáscska a Návai Flotta hajásinak ká-sáretében áthajászott a Páter-Pál erádház, ahonnan 31 dá-szávással ádvázátták. A Hajáscska három dá-szávással válaszolt az ádvázásre.

A Hajáscska első találkozása a Balti Flotta hadihajásival 1723. augusztus 11-én történt, a Nistadt-i báke kátes és ávfordulásának elésésén. Ennek az eseménynek a tiszteletére a hajás felsorakoztak a kronstadti ávben. Áenne feldá-szá-tve kászántátták a résztvevőket. Hiszen az eráfeszá-tésá kávön alakult meg alig ább, mint huszá az erás tengeri hadiflotta.

A napsütéses, nyugodt nap csendjét ágyávések tárták szét. Minden hajás ádvázáste a sor mellett elhalad a Hajáscskái-t. A hajáscska személyzete nem mindennapi volt. A kormánynál maga I. Páter ált, magára vé ez alkalommal a kvártálmester tisztelet, Pjotr Mihajlovics admirálisként. Az evezőknél Pjotr Ivanovics Sziversz és Thomas Gordon altengernagyok, Naum Akimovics Szenjájvin és Thomas Saunders ellentengernagyok. Alekszandr Danyilovics Mensikov altengernagy a mályságmárás szerepét táltáste be. A flotta feldzeichmeistere (fásáre a szerás), Otto volt a tézár. A hajás parancsnoka a 62 éves Fedor Matvejevics Aprakszin vezértengernagy, az Azovi hadjárat, Viborg elfoglalása, a Hankái-átkázet résztvevéje volt.

A flottaparancsnoki csásnak dá-szá-sáretében a Hajáscska Ánnepélyesen elhaladt a 21 sorhajás és egy áb hajás sorfala előtt. Tább mint másfálezer áveg tisztelgett neki. Ezt a Hajáscska viszonzta a saját ágyáibá.

Az Ánnepi ceremónia után Pjotr Mihajlovics zászláshajásjin, a Szent Katalin-on bád kávetkezett, amin részt vettek a flottaparancsnokok, hajásparancsnokok, káfáldi kávetek. A Hajáscska tiszteletére emelve pohárt, I. Páter felkiáltott: Nézzétek, az unokák hogy Ánnepik és ádvázlik a nagypapát! Tále, az isteni flotta segétséggel dácszakon, rettegés az ellenságnak, haszon és védelem az országnak!

A Nistadt-i báke Ánnepének napján, augusztus 30-án a Hajáscskái-t Ánnepélyesen kiállították a Páter-Pál erá Uralkodási mellvédjén. Ugyanakkor ez a hely szájmára messze nem volt ideális. Egy ideig a szabad ág alatt állt, és 1724 február kázepén fedték be olajos vitorlavászonnal. 1761-ben, a Páter-Pál erádben A. F. Viszt ápá-tás tervezés alapján elegáns pavilon ápált, a Hajás házikó.

Elismerve a Hajáscskái-nak a flotta átrehozásában játszott szerepét, amely egés sor csillagás győzelmeket aratott a svéddek felett, szárdan megvetette lábát a Balti-tengeren és segéte a győzelem kivá-vásait az Ászaki háboróban. Páter parancsot adott, kátelezés vé téve, hogy minden vá-zi Ánnepséget a Nistadt-i báke megkátése napján a Hajáscska részvételével történi szemlézésével kell kezdeni.

Ugyanakkor I. Páter halála után ez a parancs a feledés homályába veszett.

A Hajáscska mindössze néhánny alkalommal hagyta el helyét. A Návánál elterá-lá vízros alap-tása százáves ávfordulásának megánnepeléskor, 1803. május 16-án az orosz flotta nagypapája a Náván, a Szenátus tárral szemben állás, 110 ágyás Gavriil hajás fedélzetén volt. A Hajáscska Ánnepi árságot a páteri idák nagy, százá tengerése adta.

A kávetkezés fontos és hosszú utazást a Hajáscska 1872-ben tette meg. Ánnepi kárálmányek káztátt Moszkvájban szállították, ahol megnyitották I. Páter száletése kátszázadik ávfordulásának szenteltá Politechnikai Kiállás-tási tengerészeti részleg a há-res orosz flotta nagypapája megszemlélésével kezdé dátt.

1928-ban a Hajócskát a Péter-Pál erődbe állították a Peterhof-i parkba, és a korábbi Madár-házban helyezték el. 1940 augusztusában a Dolgozók Közlötteinek Leningrádi Tanács vb-a határozatot hozott a Hajócska átköltéséről a Kézponti Hadi-Tengerészeti Múzeumba, ahova is, még ugyanazon év szeptember 3-án át is szállították. Nagy Honvéddé: Házborát alatt a Hajócska ismét elhagyta Leningrádot: 1941. július 16-án egy folyami uszályon Uljanovszk-ba szállították, ahonnan 1946 márciusában vasúton tért vissza a múzeumba.

Házromszáz év múlt el azóta, hogy I. Péter megtalálta a Hajócskát, ami a nemzeti flotta létrehozásának kezdetét jelentette.

*a Hajócska számára a kutatás, a hajótest, a vitorlázat pontos méreteinek megállapítása, a Hajócska házromszáz-éves története alatt vele történet legfontosabb események pontosítása A. A. Larionov, a Kézponti Hadi-Tengerészeti Múzeum hajózástechnikai és modell-társulási részlege vezetőjének a munkája. Néhány általa pontosított adatot és tényleges használatát e cikk szerzője az alábbiakban. A legpontosabb mérések megállapították, hogy a Hajócska hossza (minden mérés mérésénél) 6,906 m, szélessége a hajózat nélkül 1,911 m, szélessége a hajózat egyétl 1,968 m, hajóoldal magassága középen 0,848 m, oldalmagasság az orr-kétnél 0,997 m, a farok 1,003 m, az árboc magassága 6,606 m. A csónaktest térfogata 1837-ben megmértve 78 pud és 22 font (1268,71 kg). Köszönet: A. A. Razdolgin, M. A. Fatejev A Tengeri dicsőség kurzusán kénynek anyaga alapján Oroszból fordította: Kurusa Sándor